

Posudek oponenta bakalářské práce

Autor, název, místo, vedoucí práce, rok, rozsah práce: Dita Hégrová: Obraz Napoleona a jeho doby v českých učebnicích dějepisu

Vedoucí práce PhDr. Jiří Hnilica, Ph.D.,

Rok: 2014 Rozsah: 96 stran bez obsahu, příloh a seznamu literatury

Hodnotící kritéria

	<i>splňuje</i>	<i>splňuje z větší části</i>	<i>splňuje z menší části</i>	<i>nesplňuje</i>
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.		x		
Metody využití autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.		x		
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu.		x		
Struktura práce je vyvážená a logická.			x	
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu.			x	
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb.		x		
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie.		x		
Autor správně cituje.	x			
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	x			

Celkové hodnocení (slovně)

Cílem bakalářské práce Dity Hégrové bylo, jak vyplývá z Úvodu „...popsat a interpretovat proměnlivé pohledy na Napoleona I. Bonaparta prostřednictvím různých forem školství, typech škol a výuky dějepisu v učebnicích pro základní školy a gymnázia v průběhu 19. a zejména 20. století.“ Autorka práci rozdělila do třinácti kapitol, včetně Úvodu a Závěru.

Druhá kapitola se zabývá problematikou paměti v kontextu historie. Třetí kapitola se

zabývá učebními osnovami a výukou dějepisu od 16. st. do současnosti. Tato kapitola je pouhým obecným popisem a je v ní patrna absence zkušeností z předmětů didaktiky dějepisu a historiografie, které se v bakalářském programu nevyučují. Autorka uvádí některé učebnice, ale neprovedla jejich analýzu a nerozlišuje jejich odlišnosti v návaznosti na historiografii jednotlivých období. Analýza učebnic chybí i v druhé části práce. V podkapitole o období tzv. první republiky, přestože je v názvu použito slovo učebnice, nejsou žádné učebnice uvedeny. Pekařova učebnice vydaná v roce 1921 je uvedena v kapitole o počátku 20. století a některé další až v souvislosti s tzv. druhou republikou. Současně je třeba připomenut, že existovaly i jiné hodnotné učebnice. (L. Horák, M. Gebauerová, J. Mlčoch, J. Paur, J. Pešek a další). Tato situace se opakuje i v dalších, poválečných obdobích a v současnosti. Školství po roce 1989 nejsou jen RVP, ale i celá řada dalších změn v jeho koncepci. Dalším nedostatkem kapitoly je prolínání a někdy i nelogické řazení podkapitol. Jako příklad uvádím podkapitolu 3.6. České školství a učební osnovy, v níž autorka zařadila pasáž 3.6.3 Dějepis a učebnice za druhé republiky a okupace. Druhá republika nebyla okupací. Autorka v této kapitole zmiňuje učebnici Josefa Pekaře. Tato informace je nepřesná. Pekařova učebnice byla pro protektorátní školství upravena J. Klikem.

Druhá část práce je věnována osobnosti Napoleona, jeho roli v dějinách, dědictví a tradici bitev. Tato část má logickou strukturu a je výrazně lepší než část první. I zde se však projevuje absence výuky didaktiky. Autorka správně použila, až na nejnovější období, řadu učebnic, ale nevyužila je rovnoměrně pro všechny kapitoly práce. Ve své práci autorka zmiňuje RVP, ale z učebnic, které z této koncepce vycházejí, je uváděna pouze učebnice V. Válkové pro 8. ročník ZŠ.

Práce Dity Hégrové je vybavena seznamem literatury a poznámkovým aparátem a přílohou. Autorka prokázala schopnost práce s literaturou a přes uvedené připomínky konstatuji, že se jedná o práci původní a v druhé části přínosnou. Splňuje všechny požadavky kladené na bakalářskou práci. Doporučuji ji k obhajobě a navrhuji známku - dobře.

Dr. František Parkan